

CCR: Decontarea navetei scolare doar pe baza de abonament are caracter discriminatoriu (motivare)

Prevederea din Legea educatiei nationale, conform careia cheltuielile de transport ale elevilor care nu pot fi scolarizati în localitatea de domiciliu se deconteaza doar pe baza de abonament, are caracter discriminatoriu, deoarece determina o diferenta de tratament juridic între elevi, sustine Curtea Constitutionala.

Curtea Constitutionala a publicat joi motivarea deciziei din 17 octombrie, prin care a stabilit neconstitutionalitatea dispozitiilor art. 84 alin. (3) din Legea educatiei nationale nr. 1/2011, care are urmatorul cuprins: "Elevilor care nu pot fi scolarizati în localitatea de domiciliu li se deconteaza cheltuielile de transport din bugetul Ministerului Educatiei Nationale, prin unitatile de învatamânt la care sunt scolarizati, pe baza de abonament, în limita a 50 km, sau li se asigura decontarea sumei ce reprezinta contravaloarea a 8 calatorii dus-întors pe semestru, daca locuiesc la internat sau în gazda".

Autorul sesizarii, Liceul Tehnologic "Nicolae Balcescu" din Întorsura Buzaului, judetul Covasna, considera ca sintagma "pe baza de abonament", creeaza o diferenta de tratament juridic între elevii care pot prezenta abonament si elevii care, din diferite motive obiective (lipsa de transport comun), nu pot prezenta abonament, dar pot prezenta alte acte doveditoare (de exemplu, factura fiscala), în sensul ca beneficiul decontarii este acordat numai primei categorii de elevi.

În opinia reprezentantilor liceului din Covasna, ambele categorii de elevi sunt transportati si prezinta documente doveditoare, astfel încât efortul financiar depus este acelasi. În aceste conditii, desi ambele categorii de elevi sunt transportati în conditii de efort financiar similar, tratamentul juridic în privinta decontarii este diferit.

S-a mai aratat ca sunt si localitati izolate, în care nu se circula, nu exista mijloc de transport în comun care sa furnizeze abonamente, iar "suma care se achita pentru decontarea transportului pentru elevi pe baza de abonament este oricum o suma fixa, în functie de numarul de kilometri". În aceste conditii, limitarea dovezii transportului efectuat de elevi doar la "abonament", ca proba, nu este justa si deci nu este constitutionala.

CCR sustine ca Legea educatiei nationale instituie facilitati pentru o categorie de persoane, respectiv pentru elevii care nu pot fi scolarizati în localitatea de domiciliu. Astfel, întrucât, din motive obiective, sunt scolarizati într-o alta localitate decât cea de domiciliu, acestora fie li se deconteaza cheltuielile de transport din bugetul Ministerului Educatiei, prin unitatile de învatamânt la care sunt scolarizati, în limita a 50 km, fie li se asigura decontarea sumei ce reprezinta contravaloarea a opt calatorii dus-întors pe semestru, daca locuiesc la internat sau în gazda.

Din coroborarea textelor constitutionale, facilitatile prevazute de art.84 alin.(3) din Legea nr.1/2011, în speta decontarea cheltuielilor de transport pentru elevii care nu pot fi scolarizati în localitatea de domiciliu, constituie "o forma de protectie sociala a copiilor si a tinerilor stabilita prin lege", instituita în scopul de a asigura dreptul la învatatura al acestora, respectiv realizarea "învatamântului general obligatoriu".

CCR noteaza ca principiul egalitatii în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situatii care, în functie de scopul urmarit, nu sunt diferite.

"Aplicând aceste statuari în prezenta cauza, Curtea constata ca, desi legiuitorul nu a stabilit vreo distinctie în cadrul categoriei de persoane protejate, astfel ca, teoretic, toate beneficiaza de masura de protectie instituita, a introdus o conditie care determina, în realitate, ca persoane aflate în aceasta categorie, asadar, în aceeasi situatie juridica, respectiv elevii care nu pot fi scolarizati în localitatea de domiciliu, sa fie tratate diferit în privinta

realizării acelorasi drepturi fundamentale, punându-se sub semnul întrebării însasi realizarea efectiva a acestor drepturi. Astfel, desi toti elevii care nu pot fi scolarizati în localitatea de domiciliu au vocatia la beneficiul acordat de legiuitor, si anume decontarea cheltuielilor de transport (desigur în masura în care nu locuiesc la internat/gazda în localitatea unde sunt scolarizati, ipoteza care are o reglementare distincta), în realitate, beneficiaza de decontare numai o parte dintre acestia, care au posibilitatea de a prezenta un abonament de transport. Or, în conditiile în care nu exista certitudine cu privire la posibilitatea eliberării de astfel de abonamente în toate situatiile, respectiv indiferent de localitatea de domiciliu ale elevilor, impunerea unei astfel de conditii determina ca o categorie de elevi sa se afle în imposibilitatea obiectiva de a beneficia de decontare, chiar daca si respectivii elevi au efectuat cheltuieli de transport pentru deplasarea în localitatea unde sunt scolarizati si pot proba acest lucru. Ca urmare, conditia impusa prin sintagma 'pe baza de abonament' este de natura sa determine o diferenta de tratament juridic", se arata în motivarea CCR.

"(...) Impunerea conditiei prezentării abonamentului de transport pentru decontarea cheltuielilor cu transportul elevilor de la domiciliu la localitatea unde sunt scolarizati apare ca fiind discriminatorie si de natura a crea doar aparenta unei masuri de protectie instituite pentru realizarea obligatiilor statului, impuse de normele constitutionale de referinta. În consecinta, constatând ca sintagma criticata are caracter discriminatoriu si afecteaza drepturile fundamentale mentionate, Curtea urmeaza sa constate neconstitutionalitatea acesteia", mai spun judecatorii CCR.